

Sygn. akt V C upr 308/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Trzebnicy V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w M.

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Wójcik

Protokolant: Agnieszka Hasiak

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2014 r. w Miliczu

sprawy z powództwa U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.

przeciwko J. W.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża stronę powodową w zakresie przez nią poniesionym.

Sygn. akt V C upr 308/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, w pozwie złożonym w dniu 19 maja 2014 r. wniosła o zasądzenie od pozwanego J. W. kwoty 1.222,85 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych, oraz koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł.

W uzasadnieniu wskazała, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez stronę pozwaną w dniu 8 lutego 2008 r. z (...) S.A. umowy nr (...), z której warunków strona pozwana się nie wywiązała w ustalonym terminie. W dniu 6 czerwca 2013 r. wierzyciel pierwotny (...) Serwis (...), spółka z siedzibą w L. dokonał przelewu wierzytelności na rzecz strony powodowej w trybie art. 509 k.c. Pozwany mimo wezwania go do zapłaty, nie uregulował zadłużenia. Nadto strona wskazała, że na zadłużenie pozwanego składa się kwota niespłaconego kapitału – 881,23 zł i kwota odsetek – 341,62 zł.

Pozwany – prawidłowo wezwany - nie stawił się na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew ani nie żądał rozpoznania sprawy pod jego nieobecność.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 czerwca 2013 r. (...) Serwis (...), spółka z siedzibą w L. zawarł z U. Niestandaryzowanym S. Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w W. umowę nabycia wierzytelności, której przedmiotem była m.in. wierzytelność w stosunku do pozwanego J. W., wynikająca z umowy nr (...) w wysokości 1.199,00 zł.

(dowód: umowa nabycia wierzytelności z 06.06.2013 r. k. 4;

odpis z załącznika nr 1 do umowy cesji k. 5)

W dniu 28 lutego 2014 r. (...) S.A. i (...) Serwis (...) złożyły oświadczenie na piśmie, potwierdzając że wszystkie wierzytelności - będące przedmiotem umowy nabycia wierzytelności z 6 czerwca 2013 r., zawartej między (...) Serwis (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty – zostały wcześniej przeniesione przez (...) S.A. na rzecz (...) na podstawie umowy ramowej zawartej w dniu 18 lipca 2003 r.

(dowód: oświadczenie z 28.02.2014 r. k. 9)

W wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego wystawionym w dniu 28 kwietnia 2014 r. strona powodowa oświadczyła, że w dniu 6 czerwca 2013 r. nabyła (...) Serwis (...), spółka z siedzibą w L. wierzytelność wobec pozwanego J. W., wynikającą z umowy kredytowej nr (...) w wysokości 1.199,00 zł. Wysokość zobowiązania dłużnika na dzień wystawienia wyciągu wynosiła łącznie 1.222,85 zł, w tym kapitał – 881,85 zł i odsetki – 341,62 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego

nr (...)/(...) r. k. 12)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontradiktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne. Strona powodowa reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika, będącego radcą prawnym i dlatego Sąd przyjął odpowiednio wysoki miernik staranności po stronie powodowej co do konieczności podejmowania czynności procesowych, uwzględniający zawodowe kwalifikacje pełnomocnika.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z treści przepisu art. 509 k.c., dotyczącego umowy przelewu wierzytelności. Pamiętać należy, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Powodowy Fundusz formułując żądanie w niniejszej sprawie miał zatem obowiązek udowodnienia, że przysługuje mu uprawnienie do dochodzenia należności od pozwanego z tytułu związania umową z poprzednikiem prawnym strony powodowej, z tytułu której miał uiszczyć dochodzona pozewem kwotę. Strona powodowa zaoferowała jako materiał dowodowy jedynie umowę cesji z wyciągiem z załącznika, wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu oraz oświadczenie z 28 lutego 2014 r.

W ocenie Sądu przedłożone przez powoda dokumenty są niewystarczające dla uwzględnienia żądania. Strona powodowa wykazała wprawdzie, że przysługuje jej legitymacja czynna w niniejszej sprawie, nie zostało jednak udowodnione w żaden sposób – wbrew ciążącemu na stronie powodowej obowiązkowi – jakiej treści umowa łączyła pozwanego z pierwotnym wierzycielem, na jakich zasadach i w jakim terminie pozwany miał zwrócić otrzymane środki finansowe, a co za tym idzie na jakim poziomie kształtuje się jego zadłużenie w zakresie kapitału i odsetek i z jakim dniem roszczenie to stało się wymagalne. Strona powodowa powołała się w tym zakresie jedynie na wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, co nie może zostać uznane za wystarczające, zwłaszcza w świetle orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z 11 lipca 2011 r. w sprawie P 1/10, na mocy którego zostało wykluczone uprzywilejowanie dowodowe jakie posiadały fundusze sekurytyzacyjne. Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu złożony w niniejszej sprawie stanowi wyłącznie dokument prywatny i nie wiąże się z nim domniemanie prawne, że stwierdzona w nim wierzytelność istnieje, co potwierdza przepis art. 194 ust. 2 ustawy z 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (tekst jedn. z 2014 r. poz. 157) W tej sytuacji brak jakiegokolwiek sposobu kontroli prawidłowości podstaw dokonania przedmiotowego wpisu w księgach rachunkowych powodowego funduszu. Strona powodowa

nie przedłożyła umowy nr (...), na którą powołała się w uzasadnieniu pozwu, nie zaoferowała innych dowodów potwierdzających wysokość dochodzonej kwoty. Uniemożliwia to dokonanie weryfikacji żądania przez Sąd.

Zgodnie z art. 339 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, przy czym w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W niniejszej sprawie - w świetle powyższych rozważań - takie wątpliwości zachodziły, co obligowało Sąd do przeprowadzenia postępowania dowodowego, które jednak nie pozwoliło uznać dochodzonego żądania za wykazane.

Z tych względów orzeczono w pkt I sentencji wyroku zaocznego o oddaleniu powództwa w całości.

O kosztach postępowania w pkt II sentencji wyroku orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c.